

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Zorou Šmolkovou ve věci

žalobkyně: **M. K.**

zastoupena Mgr. Ladislavem Bártou, advokátem
sídlem Purkyňova 6, 702 00 Ostrava,

proti

žalované:

Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 29. 10. 2019, ve věci invalidního důchodu

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 30. 12. 2019 se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 29. 10. 2019, č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým byly zamítnuty námitky žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 25. 7. 2019, č. j. X3 6525 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), kterým byla žalobkyni zamítnuta žádost o změnu výše invalidního důchodu.

Shodu s prvopisem potvrzuje

2. Žalobkyně v žalobě uvedla, že nesouhlasí s posouzením svého zdravotního stavu, zejména s určením jeho rozhodující příčiny, kdy má za to, že touto není zdravotní postižení uvedené v kapitole VI. – postižení nervové soustavy, nýbrž to uvedené v kapitole V. – duševní poruchy a poruchy chování. Žalobkyně poukázala na své suicidální sklony i na již dva v minulosti neúspěšné pokusy o sebevraždu. V podporu tohoto názoru rovněž citovala z lékařských zpráv.
3. Žalovaná ve svém vyjádření uvedla, že vzhledem k námitkám žalobkyně navrhuje žalovaná přezkoumání zdravotního stavu žalobkyně PK MPSV ČR, která je povolána k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce pro účely přezkumného řízení.
4. Krajský soud poté co zjistil, že žalobní návrh je věcně projednatelný, přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době rozhodování žalované, tedy ke dni 29. 10. 2019 (ust. § 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
5. Z připojeného posudkového spisu žalobkyně krajský soud zjistil, že žalobkyně vystudovala Vysoké učení technické v Brně, následně pracovala jako programátorka a pedagožka, nyní nepracuje. Žalovaná rozhodla dne 25. 7. 2019 výše uvedeným prvostupňovým rozhodnutím na základě posudku lékařky MSSZ Brno - město, vypracovaného dne 1. 7. 2019. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti bylo označeno demyelinizační postižení, středně těžká porucha motoriky a výrazné sfinkterové potíže. Řečené bylo hodnoceno jako zdravotní postižení uvedené v kapitole VI., položce 6c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 50 % a pro další postižení zdravotního stavu byla podle § 3 odst. 1 řečené vyhlášky zvýšena o 10 % na celkových 60 %. Po podání námitek vypracovala lékařka ČSSZ pro účely napadeného rozhodnutí dne 15. 10. 2019 nový posudek. V tomto byla jako rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu označena roztroušená skleróza mozkomíšní – sekundárně progresivní forma, EDSS 4,5. Řečené bylo hodnoceno jako zdravotní postižení uvedené v kapitole VI., položce 6c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 50 % a pro další postižení zdravotního stavu byla podle § 3 odst. 1 řečené vyhlášky zvýšena o 10 % na celkových 60 %.
6. Z posudku posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 22. 7. 2020, který krajský soud nechal v průběhu řízení o žalobě vypracovat se zadáním, aby se posudková komise zabývala procentní mírou poklesu pracovní schopnosti žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí, tedy k 29. 10. 2019, soud zjistil, že posudková komise ve složení z předsedy komise, další lékařky s odborností neurologie a tajemnice, dospěla k závěru, že se u žalobkyně jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je roztroušená mozkomíšní skleróza – sekundární progresivní forma. Řečené bylo hodnoceno jako zdravotní postižení uvedené v kapitole VI, položce 6c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 50 % a pro další postižení zdravotního stavu byla podle § 3 odst. 1 řečené vyhlášky zvýšena o 10 % na celkových 60 %. K názoru žalobkyně, že mělo být hodnoceno podle kapitoly V., uvedla posudková komise, že roztroušená mozkomíšní skleróza (postižení

nevyčísitelné s poměrně širokou symptomatikou) je z hlediska funkčního dopadu postižení mnohem závažnější, než duševní choroby, kterými posuzovaná trpí, kdy u těchto se nejedná o těžké nebo zvláště těžké organické či těžké afektivní postižení. Stran tzv. pracovní rekomandace uvedla posudková komise, že žalobkyně není již schopna vykonávat svou životní profesi programátorky, ale je schopna vykonávat jednoduchou nerizikovou fyzicky lehkou práci v menším úvazku. K této je schopna se zaučit.

7. Rozhodnutí správního orgánu o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení (dále jen „zákon o OPSZ“), zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely námitkového řízení posuzuje ČSSZ, a podle § 4 odst. 2 zákona o OPSZ, pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění je posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí; za tím účelem Ministerstvo práce a sociálních věcí zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu dotčených rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudků, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se posudková komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí v dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011 - 43).
8. Náležitosti posudku upravuje v ustanovení § 7 vyhláška č. 359/2009 Sb. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž 1) účel posouzení, 2) datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 3) výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 4) skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 5) výsledek posouzení zdravotního stavu a míru poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, 6) procentní míru poklesu pracovní schopnosti, 7) stupeň invalidity, 8) den vzniku invalidity, resp. den změny stupně invalidity nebo den zániku invalidity, 9) odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti a 10) tzv. pracovní rekomandaci (to pouze, jde-li o invaliditu prvního či druhého stupně), tedy doporučení stran vhodného druhu práce, kterou je pojištěnec schopen při svém zdravotním postižení vykonávat (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, č. j. 4 Ads 19/2012 - 18).
9. V posuzované věci si krajský soud vyžádal shora specifikovaný posudek. Z jeho obsahu vyplývá, že posudková komise jednala a rozhodovala v řádném složení, za přítomnosti specialistky s odborností neurologie, tedy lékařky z oboru nemoci, která je dominantní

v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobkyně. Posudek má všechny shora uvedené náležitosti a splňuje podmínku úplnosti a přesvědčivosti, posudková komise se vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi a své posudkové závěry náležitě a srozumitelně odůvodnila a posudek nevzbuzuje žádné pochyby.

10. K nesouhlasu právního zástupce se závěrem posudkové komise o možnosti rekvalifikace žalobkyně, který při jednání soudu dne 2. 9. 2020 označil za nepodložený a v rozporu s předloženými psychiatrickými zprávami, soud konstatuje, že takový závěr v posudku Posudkové komise není. Dle názoru soudu je třeba rozlišovat mezi rekvalifikací, tedy získáním jiné než aktuální kvalifikace, coby odborného předpokladu pro výkon práce, a mezi zaučením, které je pojmově méně náročné a nepředpokládá získání obsáhlých nových znalostí. Stran schopnosti žalobkyně se zaučit pak posudek tuto připouští výslovně a ani tento závěr posudku, v kontextu ostatních v posudku obsažených zjištění, nevzbuzuje žádné pochyby
11. Podle § 39 odst. 1 z. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „z. d. p.“) *[p]ojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*
12. Podle § 39 odst. 2 písm. b) z. d. p. *[j]estliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně.*
13. Vycházejí tedy z výše řečeného posudku, který je dle názoru soudu plně způsobilý k důkazu žalobkynina zdravotního stavu ke dni napadeného rozhodnutí, dospěl soud k závěru, že žalobkyně byla k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní ve druhém stupni, když její pracovní schopnost poklesla o 60 %. Z posudku rovněž vyplývá, proč rozhodující příčinou nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je roztroušená skleróza, nikoliv duševní onemocnění (v podrobnostech viz bod 6. tohoto rozsudku). Za tohoto stavu pak dospěl soud k závěru, že žalovaná napadeným rozhodnutím správně potvrdila své rozhodnutí ze dne 25. 7. 2019, kterým zamítla žalobkyninu žádost o změnu výše invalidního důchodu. Žaloba tak není důvodná a krajský soud ji proto v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
14. V řízení byla plně procesně úspěšná žalovaná, které však v souladu s ustanovením § 60 odst. 2 s. ř. s. právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo; procesně neúspěšná žalobkyně právo na náhradu nákladů řízení nemá.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 2. září 2020

JUDr. Zora Šmolková
samosoudkyně